

som efter min Mening fører Landet tilbage, og som, forsaavidt det ellers kunde bestaae, fører til Afgrundens Rand; thi vi berøve der- ved vor Statsmagt den Støtte, den behøver til at fastholde en rolig og sundig Udvikling. Derfor man vil sige: Ja, men vi kalde netop hertil en Classe af Mænd, som fremfor nogen anden maa have dette Formaal, saa siger jeg: I 1863 saae jeg ikke, at disse Mænd hoved- sagelig havde dette Formaal; da saae jeg netop, at de rakte Haanden i den modsatte Retning, og hvor jeg vender mig i Europa, vil jeg finde det Samme. Den ganske eller nogenlunde menige Befolkning kan ikke drives frem af den Art Ergjerrighed, der kan gribe om sig i de høiere Stillinger, og derfor er den som Støtte og Modstandsmiddel i vanffelge Dieblil langt mere at forlade sig paa. Jeg opfordrer derfor de ærede Medlemmer til endnu engang at be- tænke sig, før de stemme Ja til det foreliggende Forslag. Naar man har sagt — og jeg troer, det er blevet sagt —: Vi gjøre nu rettest i at stemme for dette Forslag, for at det kan fore- lægges Folket, saa siger jeg, at vi gjøre rettest i strax at stemme imod det, saaledes at det ikke behøver at forelægges Folket, thi derved spare vi en heel Behandling og komme Maalet nær- mere.

Formanden: Det ærede Medlem har navnlig i den første Deel af sit Foredrag, ved at omtale de bestaaende Forsatningsforhold her i Landet, gjentaget en Opfattelse, mod hvis Rigtighed jeg tidligere ved flere Leiligheder har fundet mig foranlediget til at gjøre Indsigelse. Jeg skal med Hensyn til disse det ærede Med- lems Udtalelser i Almindelighed kun henvise til, hvad jeg saaledes tidligere har udtalt, men der er dog nogle enkelte Ytringer af det ærede Medlem, som jeg troer særligt at maatte frem- hæve som ikke berettigede. Det ærede Medlem har saaledes i Begyndelsen af sit Foredrag sagt, at der ikke lovligt bestaaer noget Geheimestats- raad. Det er en Udtalelse, som jeg maa gjøre bestemt Indsigelse imod. Det ærede Medlem har ligeledes sagt, at Rigsraadet har taget Be- stemmelse om Kongerigets Rigsdags Ordning. Det er heller ikke saa. Det bedste Beviis for, at Rigsdagen har retlig fri Raadighed i saa

Henseende, ligger jo deri, at det ærede Medlem nu selv i dette Dieblil har opfordret til at stemme imod dette Forslag, og det staaer jo de ærede Medlemmer frit for, naar de mene, at det kan forenes med deres Overbeviisning, at stemme imod Forslaget. Ligeledes har det ærede Medlem benægtet Lovligheden af den Fremførd, der er brugt ved at forelægge denne Sag for Rigsdagen. Det er ogsaa en Udtal- selse, jeg maa gjøre Indsigelse imod.

Æfcherning: Før jeg bede den høit- ærede Formand om Tillabelse til at bemærke, at jeg, hvad Geheimeeraadet angaaer, har sagt, at det ved Loven begrunde Geheimeeraad ikke bestaaer mere, forbi det skal indeholde en Mi- nister for Slesvig og en Minister for Holsteen. Der er ingen anden Definition givet paa noget Geheimeeraad.

Formanden: Der staaer ikke et Ord berom i den paagjældende Paragraph i Grund- loven; der staaer kun, at Ministrene for de sælles Anliggender udgjøre i Forening med Ministrene for Landsdelenes særlige Anliggen- der Geheimestatsraadet, og selvfølgelig kan der kun være Tale om de Landsdele, der bestinde sig under det danske Monarchi.

Æfcherning: Der staaer „Landsdelenes“; det er Pluralis, og der maae altsaa være Mi- nistre for flere end een Landsdeel, thi ellers kan det ikke hedde „Landsdelenes“.

Formanden: Det er Ministrene for de Landsdele, der endnu høre under det danske Monarchi.

Æfcherning: Ja, men „Landsdelenes“ er „Landsdelenes“.

Formanden: Jeg anseer det ikke nød- vendigt at svare videre derpaa; jeg har kun fremhævet det Ubertiggede i det ærede Med- lems Belvidlen af Statsraadets Lovlige Be- staaen.

Æfcherning: Den anden Bemærkning, som den ærede Formand gjorde, troer jeg hid-